

Posudek oponentky na bakalářskou práci Lucie Krejčové:

„ POSOUZENÍ SCHOPNOSTI VAGINÁLNÍ ORGASTICITY ŽEN NA ZÁKLADĚ JEJICH CHŮZE“

Předložená práce se zabývá velice zajímavým tématem, tedy ženskou orgasticitou a zda lze na základě chůze odhadnout, je-li dotyčná žena schopna orgasmu. Práce, na niž jsem se těšila, mě nezklamala, nabídla mnoho podnětných informací. Na cca 50 stranách teoretické části autorka zpracovává různé teoretické koncepty a přístupy k ženské orgasticitě u různých autorů chronologicky popisovaných od Freuda až po Brodyho, neopomíjí zde ani českou školu, stejně tak se zde autorka pustila do teorií vysvětlujících možnou funkci ženského orgasmu a celou teoretickou část zakončuje kapitolou o terapeutických přístupech zabývajících se zlepšováním ženské orgasticity. Autorka vychází z více než padesáti odborných, většinou zahraničních publikací, ale i českých monografií o sexuálních dysfunkcích a terapiích. Uváděné práce se také snaží kriticky nahlížet, což dokazuje, že autorka dokáže s odbornou literaturou reflektovaně pracovat.

Nicméně i přesto, že jsem čtivě napsaný teoretický úvod s chutí přečetla, mám k němu několik výhrad. Mnohé pasáže teoretického úvodu jsou uvedeny jaksi zběžně a povrchně (zejména začáteční kapitoly o Freudovi a Reichovi), navíc dohromady s doplňujícími Rámečky text působí spíše učebnicově či encyklopedicky než jako odborný text. Rámečky jsou sice přehledné, nicméně v práci by mělo být výslovně uvedeno, proč je třeba daných informací k pochopení vysvětlovaného tématu. Co se týče drobných formálních nedostatků, u obrázků by měl být vždy uveden zdroj, což občas chybí (str. 16), a u tabulek ilustrujících výsledky jiných výzkumů (str. 23) by mělo být uvedeno, co je v nich zobrazeno, jakou analýzou autoři k těmto číslům došli, a které hodnoty jsou signifikantní, jinak tabulka nic neříká. Autorka by si také měla dát pozor na časté nehezké hrubky, které dosti bijí do očí, a taktéž na automatické opravy Wordu, jenž v tomto případě systematicky opravuje termín „orgastičnost“ na „organičnost“, což je zrovna v této práci slovo klíčové. Nicméně důležitější je kritika obsahu teoretické části práce – ačkoliv oceňuji, že se autorka pouští do přehledu teorií zabývajících se možnou funkcí ženského orgasmu, je škoda, že už nebere v potaz jejich empirickou podporu (či naopak vyvracení), neboť v současné době již několik studií existuje, autorka se o nich však zmiňuje v jediné větě. Dále, ačkoliv jsem měla zpočátku radost, že autorka zpracovala i kapitolu o terapeutických přístupech ke zlepšení ženské orgasticity, při čtení větší části této kapitoly jsem měla pocit, jako bych znovu četla Kratochvíla, neboť autorka vychází zejména z jeho monografie (částečně také z Weissovy). Autorce se však ke vlastnímu výzkumu spíše hodí bioenergetické terapie a bodyterapie, takže těmto by jistě bylo vhodné se věnovat více než ostatním, velmi podrobně rozepsaným formám terapií. Nicméně empirická část této práce není zaměřena terapeuticky, a proto mi nakonec tato kapitola přišla spíše na úkor jiných, více relevantních poznatků, jako je např. oblast neverbálního chování či konkrétně přisuzování či odhadování různých charakteristik člověka na základě omezených informací, v tomto případě tzv. thin slices of behavior. To, že autorka provádí výzkum založený na odhadování nějaké charakteristiky na základě neverbálního chování, a v celém teoretickém úvodu není o tomto přístupu ani zmínka, mi přijde jako nejzásadnější nedostatek a bude-li se autorka podobným tématům věnovat i nadále, měla by se v této problematice jistě zorientovat. Rozpoznávání nějakého znaku, který není na první pohled znám, může totiž záviset na celé řadě faktorů, které je třeba brát v potaz. Specifické pohybové projevy nakonec nemusejí přímo souviset s orgasticitou žen, ale nepřímo, např. prostřednictvím jejich sebevědomí, což se ostatně v empirickém výzkumu částečně ukazuje.

V empirické části autorka testuje svůj hlavní předpoklad založený na předešlé studii Nicholasové a kol., a to, že bude možné rozeznat vaginální orgastičnost žen na základě videonahrávek jejich chůze. Nahrané ženy byly hodnoceny dvěma vyškolenými experty ohledně možnosti jejich vaginální orgastičnosti a poté několika desítkami nezávislých hodnotitelů ohledně sexuální touhy a náruživosti těchto žen. Studie

přinesla řadu zajímavých výsledků, ačkoliv pro případnou publikaci by bylo třeba data přepočítat, podívat se, zda mají data vůbec normální rozložení, aby bylo zřejmé, zda není třeba použít spíše neparametrických testů, apod. Nicméně i předložené předběžné výsledky dávají čtenáři tušit, oč se jedná – například je podle mě velmi zajímavé zjištění, že expertní hodnocení nijak nesouviselo s udávanou orgastičností žen. Ovšem není jasné, proč nebyly expertní hodnocení analyzovány i s dalšími proměnnými z dotazníků. Také by mě zajímalo, zda korelovalo přisuzování ženské orgasticity experty a sexuální touhy neexpertními hodnotiteli? U hodnocení nezávislymi hodnotiteli se totiž objevují některé zajímavé korelace, např. s výsledky dotazníku na sociosexualitu či sexuální touhu. Asi nejzajímavější zjištění je, že hodnocení žen (nikoliv však mužů) korelovalo s touhou žen udávanou v dotaznících, což autorka interpretuje docela logicky v souvislosti s intrasexuální kompeticí žen. Autorka také zjistila, že sebehodnocená atraktivita těla souvisí s hodnocením náruživosti a touhy žen, avšak tuto skutečnost již autorka nediskutuje, ač jde o podnětný výsledek, který by mohl mnohé vysvětlovat – vztah mezi udávanými a hodnocenými parametry může být zprostředkovan nepřímo právě pomocí sebevědomí. Také bych navrhovala nějaké další analýzy, neboť dat z výzkumu je skutečně hodně – například by mě zajímalo, zda koreluje počet partnerů se sebehodnocenou atraktivitou těla? Autorka také uvádí řadu otázek, které jak hodnoceným ženám, tak hodnotitelům kladla, avšak dále se k nim již nevyjadřuje – byly např. všechny hodnocené ženy heterosexuální? A mohla by se jiná orientace v tomto typu studie podle autorky nějak projevit? Dále by mne zajímalo, kde autorka vzala otázky ohledně autoerotických aktivit a orgastičnosti žen – šlo o nějaký dotazník použitý v jiných studiích? Byl proveden nějaký kvalitativní výzkum na to, zda ženy správně chápou, co je klitoridální a co vaginální orgasmus a zda to vlastně dokáží rozeznat? A proč se autorka ptala pouze na schopnost dosažení vaginálního, a nikoliv klitoridálního orgasmu? Zastává Brodyho názor, že vaginální orgasmus je nadřazený klitoridálnímu?

Co se týče metodiky samotné studie, diskutabilní je účelový výběr žen pro videonahrávky: autorka uvádí, že vybírala ženy s oblečením kopírujícím jejich boky, aby bylo možné následné posouzení jejich chůze. Ovšem možná jí tím vypadly ženy s nižším sebevědomím, nižší fyzickou atraktivitou, apod. Pro tento typ studie bych spíše navrhovala připravit jednotné oblečení v několika velikostech a nabírat ženy náhodně nehledě na to, co mají zrovna na sobě. Stejně tak autorka píše, že pouze ženy, které měly boty na podpatcích, byly požádány, aby je sundaly – potom ale měly chodit všechny ženy bosé, protože zrovna obuv má na chůzi obrovský vliv. Dále nechápu vysvětlení, proč se pracovalo pouze s nahrávkami žen zezadu – autorka uvádí, že z důvodu, aby se omezil počet dalších proměnných jako je atraktivita ženy – podle autorky nelze ženskou atraktivitu zezadu usuzovat? Nebo myslela atraktivitu tváře, kterou lze na videonahrávkách zakrýt? Dále se autorka v jedné větě zmiňuje, že prošla speciálním tréninkem u Stuarda Brodyho na rozpoznávání orgasticity žen, ale více to již nerozebírá, což však pro danou práci může být rozhodující – na co se tedy takto vyškolený člověk zaměřuje a jak k tomu Brody došel? S tím souvisí další námitka - pořizovala autorka sama videonahrávky? Pokud ano, jak potom mohla sama expertně posuzovat orgasticitu žen na základě jejich chůze, když ty ženy viděla v mnoha situacích, a nejen jejich nahrávky chůze zezadu? To by mohlo vysvětlit, proč spolu hodnocení dvou expertů, tedy autorky a Brodyho, nekorelovaly.

Práci i přes uvedené nedostatky doporučuji jednoznačně k obhajobě a navrhuji hodnocení velmi dobře.

V Praze 2.9.2012

Mgr. Jaroslava Valentová, Ph.D.

